

ketingsgruppe, og vi vil nu i forbindelse med finanslovforhandlingerne foreslå, at vi får afsat midler til, at samtlige statsamter kan få efter- og videreuddannet folk, således at de kan tage fat på konfliktmægling. Vi regner ikke med, at det skal være et tilbud til samtlige forældre. Som fru Lissa Mathiasen jo også ganske rigtigt sagde, så er det 5 pct., måske færre, der reelt løber ind i nogle problemer.

Som jeg også nævnte i min tale sidste forår, så har vi jo altså også et problem med de mange bagatelsager, som statsamtet og Civilretsdirektoratet er forpligtede til at behandle efter juridisk korrekte regler, og hvad ved jeg. Hvis man ser på det ene lovforslag, så pilles der jo ovre i spørgsmålet om skilsmisssagerne, og der har vi jo så også adgang til – i og med at vi har rejst spørgsmålet her ved førstebehandlingen – at kigge på, om vi kan sætte en eller anden form for bagatelgrænse.

Men hovedlovforslaget om børneloven støtter vi principielt. Der er nogle småting, vi skal se på – jeg henviser til førstebehandlingen sidst – og derudover skal vi have kigget noget mere på samkvem osv.

Aase D. Madsen (DF):

Da Dansk Folkepartis ordfører på området ikke kan være til stede, skal jeg derfor fremføre Dansk Folkepartis synspunkter.

Forslaget, som vi her i dag skal tage stilling til, er en genfremsettelse af L 197 fra sidste samling, og jeg skal i den forbindelse henvise til Dansk Folkepartis bemærkninger under debatten i Folketinget om dette lovforslag.

Der er visse ting i forslaget, som Dansk Folkeparti ikke finder holdbare. Det fremgår af forslaget, at barnet så vidt muligt skal have en far, og derfor foreslås det, at der i faderskabssager, der behandles i statsamtet, skal laves en skærpelse af moderens pligt til at oplyse, hvem der er eller kan være barnets far. Denne skærpelse finder Dansk Folkeparti problematisk, hvilket også SF tidligere har været inde på i deres bemærkninger her i Folketinget.

Der er også andre knaster i forslaget, vi hæfter os ved. Vi hæfter os ved, at kapitlet om faderskab og moderskab ved kunstig befrugtning ikke tidligere har været behandlet i lov om børns retsstilling. Noget af det resterende i forslaget er desuden uoverskueligt og forvirrende, og der er således ting i forslaget, der kan være til skade for ægteskabet, mødrenes rettigheder,

børnenes sikkerhed og i sidste ende også for fædrene, hvis man vedtager forslaget.

Vi er enige i, at fædrene skal have det bedre og nemmere, men vi ser ikke intentionerne i forslaget særlig godt udført. Vi er enige i sigtet, at fædrene skal have nogle bedre rettigheder, men vi er ikke enige i de muligheder, der tages i anvendelse i forslaget for at give dem det.

Tvungen, der skal få enlige kvinder til at oplyse, hvem der er far til deres barn, er vi som nævnt skeptiske over for.

Vi synes også, det er lidt uheldigt, at ugifte mænds position skal cementeres, ved at de får krav på en faderskabstest. Man kan spørge sig selv: Hvorfor nu det? Man kunne forstå, hvis det var kvinden, der krævede en far til sit barn, herunder en far, hun ikke bor sammen med endsige er gift med, men i betragtning af, at hver 8. officielle far ifølge videnskabelige undersøgelser ikke er identisk med den biologiske far, vil det set med vores øjne være meget betænkeligt at gennemføre en ret for den så at sige formåede bejler, der tilfældigvis har gjort kvinden gravid, så han mod såvel den gifte som den ugifte kvindes vilje kan få en ikke ønsket social status som fader.

Vi synes, det vil være problematisk for parforholdet, såfremt en udefrakommende med rette eller urette pludselig kan kræve dna-prøver, sådan som det fremgår af forslaget. Det vil kunne benyttes som en chikane og et utilbørligt pres på kvinden, det vil skabe utryghed i familien, og det kan måske kreere sociale tilfælde og ulykkelige situationer.

Vi ser f.eks. også et stort antal tilfælde, hvor udenlandske fædre har kidnappet barnet og efterfølgende i deres hjemland nægtet at udlevere barnet til moderen.

Skulle der ikke blive flertal for en forkastelse af dette forslag, bortset fra kapitel 5, synes vi i hvert fald, at § 6 skal stryges. I § 6 siges det, at en mand, der har haft et seksuelt forhold til moderen i den periode, hvor hun er blevet gravid, har ret til at få prøvet, om han er barnets far.

Som tidligere nævnt synes vi også, at § 8 skal stryges. Vi synes ikke, at der skal være en pligt for moderen til at oplyse, hvem der kan være barnets far. Vi synes, det er rigtigt, at barnet har krav på at få at vide, hvem der er faderen, men de sanktioner, der som noget nyt tages i anvendelse i det nærværende forslag, er en forringelse af kvindens stilling til fordel for mandens, og det kan vi ikke acceptere.